

Men jeg skal bare høre hr. Jesper Petersen, om han ikke kan bekræfte, at konsekvensen af det, hr. Jesper Petersen sagde under førstebehandlingen om indeksering af afgifterne ud fra lønudviklingen i stedet for prisudviklingen, vil betyde, at energiudgifterne vil stige med et beløb, der ligner 8 mia. kr. Er det korrekt, eller er det ikke korrekt?

Kl. 13:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:11

Jesper Petersen (SF):

Hr. Karsten Lauritzen og alle andre kan jo blive ved med at forsøge at finde nye steder, som man sådan kan spørge ind til, og se, om man får et andet svar end det, man havde regnet med, selv om man nok godt ved, hvad det lander på. Der er jo alle mulige ting, der skal gå op i en skatte-reform, i et skatteudspil, og det ville være forkert at tage fat på sådan et hjørne.

Vi vil ikke stemme gult. Vi vil ikke undlade at tage stilling til en samlet reform, som vi altså stemmer imod nu, og som er så skæv og er forkert krisemedicin for Danmark. Vi mener, at det er en forkert kurs for Danmark, og vi synes, at det ville have været bedst, hvis regeringen havde fremlagt den inden valget, så danskerne kunne have fået lov til at tage stilling til, om de virkelig ville have mere ulighed, ville have, at man belønner de velstillede så voldsomt, som man gør her, og nærmest ingenting giver til de dårligst stillede, hvis ikke de da får et decideret minus. Men det var måske klogt nok, at regeringen for sin egen skyld ikke gjorde det. Så sad den nok ikke, hvor den sidder i dag.

Kl. 13:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den konservative ordfører, og det er hr. Mike Legartha.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Mike Legartha (KF):

Tak hr. formand. Det er nok ikke nogen hemmelighed, at vi i Det Konservative Folkeparti er glade for og stolte over, at vi i dag afslutter Folketings forhandlinger om en skattereform af historisk dimension. Vi står som samfund foran en række store udfordringer ikke bare lige nu, men især også i de kommende år, og dem tager vi fat på med reformen.

Væsentligst af alt er det, at det skal kunne betale sig at arbejde i Danmark. Med en første-

plads i indkomstbeskatning på verdensplan har vi en meget stor udfordring netop på det punkt, og den bliver kun større fremover, når de store årgange går på pension. Samtidig er der desværre mange danskere, der er tilbageholdende med at starte egen virksomhed, at efteruddanne sig, søge en højere stilling og i det hele taget at yde en ekstra indsats, fordi de er bange for, at en stor del af fortjenesten vil blive ædt op af den høje skat, og det er til skade for hele vores samfund. Det tager vi hånd om med den her reform.

Men hvorfor skal vi i det hele taget beskatte det, vi har så hårdt brug for, så markant? Med den reform, som vi nu sætter i søen, tager vi fat om nældens rod og sænker marginals-katten med 7,5 pct., og vi fjerner helt mellemskatten og sænker bundskatten. Samtidig med det løfter vi en masse mennesker – over 50.000 – ud af top-skatten ved at hæve topskattegrænsen. Så det vil blive bedre, og det vil bedre kunne betale sig at arbejde fremover. Dermed viser vi, at skattelettelser er et offensivt politisk instrument, som er til gavn for hele vores samfund.

Vi står lige nu midt i en krise, som vi ikke kender rækkevidden af, og det, der er allermost brug for i sådanne situationer, er optimisme. Med skattereformen bringer vi optimismen tilbage til danskerne, og vi understøtter det initiativ og den virketrang, som vi ved at danskerne faktisk har en masse af. Vi giver økonomien et tiltrængt løft, et skub ved at give danskerne flere af deres egne penge mellem hænderne.

I krisetider har vi selvfølgelig også behov for tryghed, og her har særlig boligejerne været nervøse ved udsigten til ændringerne i rentefradraget, men boligejerne og andre med store renteudgifter kan sove roligt om natten, for selv om vi skruer lidt på fradragene for de store renteudgifter, vil regnestykket gå lige op for dem, som ikke får stigende renteudgifter tilbage via skattelettelserne på arbejde. De vil nemlig efterfølgende blive kompenseret; vi har en sikring af, at man ikke kan få et minusbeløb på den konto.

Samtidig med det tager vi fat på den store udfordring, vi har på miljø- og klimaområdet. Det står lysende klart, at hvis vi ikke gør noget ekstraordinært for at nedbringe danskernes energiforbrug, er det miljøet, der kommer til at betale. Og det bliver dyrt, for vi kan ikke bare rulle tiden tilbage, når først miljøet har lidt skade. Derfor er det helt nødvendigt at tage skridt, som vi gør, når vi med reformen skruer lidt på energiafgifterne. På den måde bliver det dyrere at forurene, samtidig med at gevinsten ved at spare